

CNMC 4 B

Thánh Vịnh 136

1-2, 3, 4-5, 6

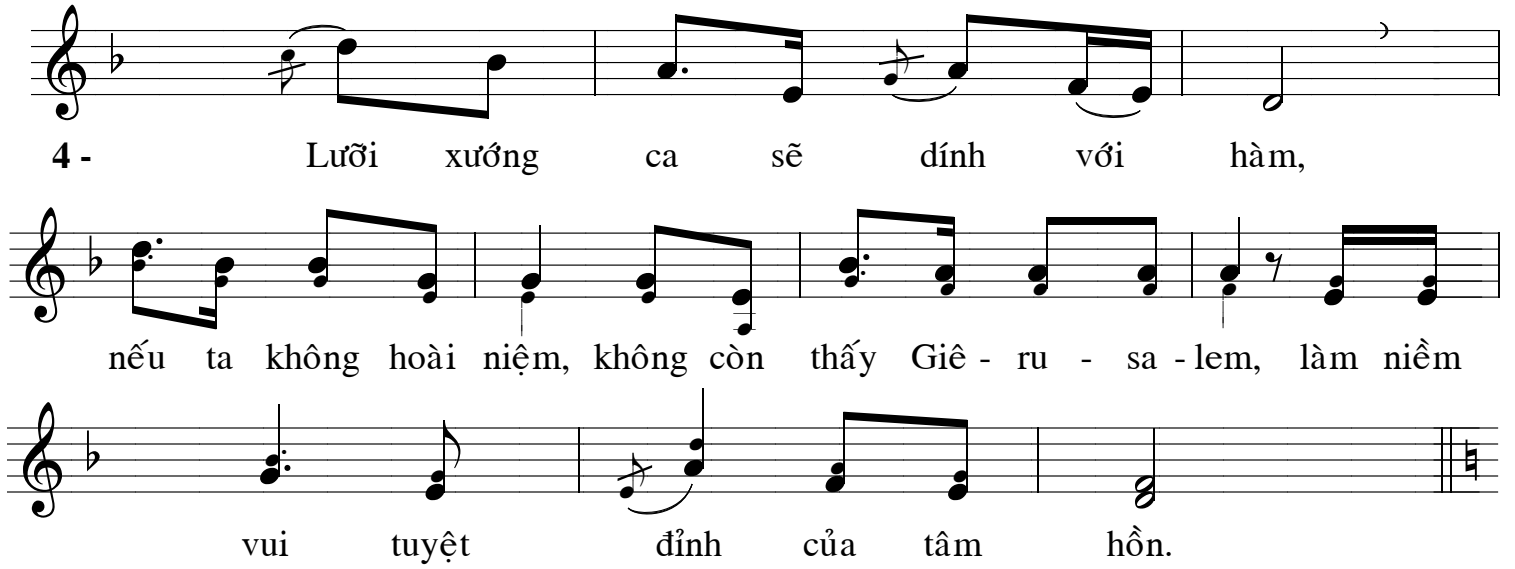
Nguyễn Paul

ĐC - Giê - ru - sa - lem hỡi, lòng này nếu quên
 người, lưỡi xương ca sẽ dính với hàm.

1 - Bờ sông Ba - by - lon, ta ra ngoài nước nở, mà tưởng
 nhớ Xi on. Trên những cành dương liễu, ta tạm gác cây đàn.

2 - Bọn lính canh đòi ta hát xương, lũ cướp này mời gượng vui lên.
 Hát đi, hát thử đi xem Xi - on nhạc thánh điệu quen một bài.

3 - Bài ca kính Chúa Trời làm sao ta hát nổi, nơi
 đất khách quê người? Giê - ru - sa - lem hỡi, lòng
 này nếu quên người, thì tay gảy đàn thành tê bại.

4 - Lưỡi xương ca sẽ dính với hàm,
 nếu ta không hoài niệm, không còn thấy Giê - ru - sa - lem, làm niềm
 vui tuyệt đỉnh của tâm hồn.

Câu Xương Trước PÂ

Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một để
 ai tin vào Con của Ngài thì được sống muôn đời.